

biz hayatını
bağımsızlığını
korumak için
çalısan
emekçileriz
m.kemal

Türkiyede Kurtuluş

TÜRK İŞÇİLERİNİN GAZETESİ - sayı 12

A.T.T.F.'NİN BÜYÜK MİTINGİ

Türkiyede işçi kardaşleri - mizin haklı direnişlerini desteklemek ve hükümet tarafından yapılan faşist terörü protesto etmek için, 5 Temmuzda Avrupa - Türk Toplumcular Federasyonu ATTF Köln'de büyük bir yürüyüş ve miting yaptı. Mitinge Federasyona bağlı örgütlerden gelen delegeler, Alman sosyalist örgütlerinin ve sendikalarının temsilcileri katıldılar. 1000 den fazla Türk işçisinin iştirak ettiği ve Köln şehrinin ana caddelerinden geçilen yürüyüşte yol boyunca "kahrolsun Türk-İş yaşasın DISK, yaşasın emekçilerin Türkiye, Yaşasın Sosyalist Türkiye, Yaşasın TIP" sloganları hep bir ağızdan söylendi ve Almanlara almanca olarak Türkiye hükümetin işçilere karşı

giriştiği faşist terör anlatıldı. Yürüyüş sonunda yapılan mitingte konuşan konuşmacılar çıkartılmak istenen sendikalar kanununun yasalara ve Türkiye'nin imzaladığı beynelmînel anlaşmalara aykırı olduğunu belirttiler, sıkı yönetimin kaldırılmasını ve tutuklanan işçilerin hemen serbest bırakılmasını istediler.

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu Türkiye'de faşist terör baskıları altında yılmadan savaşan işçi kardaşlerimizi desteklemek için Avrupada üzerine düşen görevi yerine getirecektir. Sıkı yönetimin uzatılmasıyla kademeli olarak tatbik edilmek istenen ve sırf işçinin mücadelelesini boğmaya yönelik faşizme karşı Avrupada yeni eylemlere

girişilecektir. Yalnız patronların işçiyi bir kaç ay rahatca sömürebilmeleri, istedikleri işçiyi işten çıkartabilmeleri ve 16 haziran genel direniş sırasında kahramanca dövüşen işçileri mahkum ettirmek için uzatılan sıkı yönetimin Türkiye'de demokrasiye indirilen, faşizme doğru giden bir darbe olduğunu Avrupa kamu oyuna duyuracağız.

Bu arada Alman sendikalar birliği, bilhassa Alman Metal ve Kimya sendikaları birliği Türk işçisinin haziran ayındaki direnişinde haklı olduğunu belirtmekte, Alman sendikalarının Türk işçilerini madden ve manen destekliyeceğini bildirmekte ve devrimci işçilere karşı hükümetin giriştiği faşist terörü protesto etmektedir.

MİLLİYETÇİLİK ÜZERİNE

VATANDAN SELÂM

AHMET K. TURAN

Dostlarım !.. Yaban ellerinde
Döktüğü göz nurunun,
akittiği alın terinin
Karşılığı marklarla,
Kompradorların;
Enselerini semirtip,
göbeklerine kat bağlatan
Karılarının altına,
70 model araba,
Gözlerine sürme
Kıçlarına naylon don çeken ,
Emekçi kardeşlerim;
Selamı var sizlere VATANIN..
Ucak tarlasında kavrulurken,
doğuran FATO'nun;
Paspaslarken helasını Amerika
itinin gözleri yaşlı..
İçî dağlaşan MEHMET'in;
Karabaşla ekmeğini bölüşen,
Mikroplarla oynayan çocukların
Selamı var SIZLERE !
İstanbulun göbeğinde göllenen
Kıpkızıl işçi kanlarının,
Boğuşunda devleşen ŞEHİTLERİN,
Altı, üstü sömürülen VATANIN
Selamı var SIZLERE...

GÜLEMEM !

GÜLMEK İSTERİM, GÜLEMEM
AĞLARIM İÇİN İÇİN, GÜLEMEM NİÇİN
BEN GÜLMEK İÇİN YARATILMIŞIM
OYSA GÜLEMEM, TÜM GÜLEMEM..
SENEDE İKİ BAYRAM O DA BAYRAM
HATIRINA, DEĞİL İÇİMDEN

GÜLMEK İSTERİM, NİYE GÜLEMEM
BU SIRRI BİR TÜRLÜ ÇÖZEMEM.

GÜLMEK HAKKIMIZDIR DOĞUŞTAN
HEP BERABER OLSUN İSTERİM
GÜLEMEM TEK BAŞIMA
BENKİ KENDİ GÜLEN GÖRMEDİM.

GÜLMEK İSTERİM, GÜLEMEM..!
ÖĞRENMEDİM, GÜLMESİNİ BİLEMEM

SÖYLEYİN NASIL GÜLEYİM BEN
SEFALET İÇİNDE KOCA ANADOLUM.
REFAH DOLSA,

CENNETLEŞSE O YURDUM
O ZAMAN GÜLERİM SÖZ VERİYORUM

ÇALKU

Kempten ve civarında Milli-
yetci Güçbirliği diye bir bir-
lik kurulmuş... Bu teşkilatın
başınada Türkiyedeki soygun çe
tesinin Kempten kolureisi Eks-
port Necati Uygur adında biri
getirilmiş....

28 Mart 1970 tarihinde ATTF-
nin Kemptende yapmış olduğu ba-
şarılı toplantıdan sonra export
necatinin başını çektiği menfa-
atçılar grubunu aldı bir telaş.
Bir korkudur kapladı yürekleri
ni... Çünkü kendi adamı olarak
sandığı kişiler ATTF'nin görüş
lerini alkışlamışlar ve doğru
söylüyor demişlerdir. Bu nedenle
suya düşmüş tavuklar gibi aptal
laşmışlardı. Bundan sonra ATTF'
ye adice saldırıya geçtiler.
Fakat bu sökmedi ve sökmeyince
de kudurmuş köpekler salyaları
nı akıtarak ikinci bir taaruz
geçtiler. Bu kez başarılı olmak
için Münih'teki konsolos beyin
de desteğini alarak kendilerine
milliyetçi maskesini geçirerek
milliyetçi güçbirliğini kimse
ile güçbirliği yapmadan tekba-
şına kurdular. Kurulduktan son-
ra ATTF'ye saldırıyı iki bildi-
riden başka birşey yapamıyan
"milliyetçiler" milliyetçiliği
halktan yana olanlara kuru sıkı
atmak zannettiler. Milliyetçili-
ği vatani Amerikaya satmak olan
bunlara şimdi kısaca milliyet-
çilikten ne anlaşıldığını izah
edeceğim:

Çağımızda milliyetçilik an-
layışı şöven-milliyetçilik di-
ye adlandırılan ırkçılık değil
dir. Milliyetçilik Türkiye sını-
rılarında içinde yaşayan halkımı-
zın menfaatlerini korumak, ve
Türkiyemizin dünya devletleri
içinde laik olduğu şerefli ye-
ri alması için çalışmaktır,
yani yurtseverlik, halk sever-
liktir.

Şimdi bakalım yurdu sevmek
nasıl olurmuş? Ama önce yurdumu
zu kısaca tanıyalım: Bir kere ve

tanımızın başındaki zat seneler
ce Amerikan Morison şirketinin
temsilciliğini yapmış % 3 lük
bir Amerikan Komisyoncusudur.
Amerika imzaladığı 52 anlaşma-
ya Türkiye'de istediği gibi at
oyunmakta, istediği yere üsler
kurmakta, hatta ordumuza istedi-
ği şekilde komanda etmektedir.
Kıbrıs hadisesinde amerikanın
attığı kazığı unutmayalım.)
Petrolümüz, madenlerimiz, bir çok
fabrikalarımız amerikalıların
veya yabancıların elindedir.
Şimdi bu manzara karşısında tüm
bunları yaratanlara şak-şak tut-
mak mıdır yurtseverlik, yoksa
tüm bunlara karşı çıkmaktır?
Birde Milliyetçilik halk se-
verlik yanı vardır demiştik:
Halkımızın dertlerini tek tek
buraya dökmeye lüzum yok. Hepi-
miz işçi, köylü çocuklarıyız. Ge-
cekonduların durumunu, yolsuz o-
kulsuz, susuz köylerimizin hali
ni hepimiz biliriz. Buna birde
işsizlik ve pahalılığı ekler-
sek halkımızın içinde bulundu-
ğu manzara tüm açıklığıyla ortaya
çıkıyor. Türkiyemizde 30 milyon
emekçi halk sıkıntı içinde ya-
şarken bir avuç zengin cennet
saltanatı sürdürmektedir. Halk
severlik 30 milyon insanın men-
faatini bir avuç haramzadeye
karşı korumak ve onların da in-
san gibi yaşamasını istemek de
gildir?

ATTF Türk halkının kurtulu-
şu için savaştan gerçek yurtse-
ver ve halkseverlerin örgütü
sosyalist bir kuruluşur ve Tür-
kiyenin kurtuluşunu işçi sını-
fının öncülüğünde tüm emekçi
halkın iktidarında görmektedir.
Milliyetçilik maskesi ardında
saklanmaya çalışanların maskele-
rini yırtacaktır.

Kempten Sosyalist Türk İşçileri
adına ÇETİN SERFİDAN

BTÖB'den MDD'ciler düştü

Berlin Öğrenci Birliğinin
bir yıldan beri yönetiminde o-
lan MDD ciler, 8 Temmuzda dene-
tim kurulunun çağıracağı ola-
ğanüstü genel kurulda, güven-
lik oyu alamayıp devrildiler.
Olağanüstü genel kurulu, çağır-
ma zorunluğu, Birliğin ana tüz-
üğünün 22'ci maddesi gereğince
MDD ci yönetim kurulunun o-
lağan genel kurulu çağırmasın-
dan doğmuştur. Genel kurul-
da söz alan üyeler MDD cileri
sert bir şekilde eleştirerek
MDD cilerin her yerde olduğu
gibi Berlin ve ATÖF içinde de
hedeflerinin örgütü parçala-
mak, sosyalist çalışmayı balta

lamak, el birlikçi çalışmayı yık-
mak olduğunu belirttiler ve MDD
cilerin Braunschweigtaki ATÖF
toplantısında federasyon yöneti-
mini ele geçirmek için sağollar
la nasıl işbirliği yaptıklarını
ve sosyalistleri desteklemedik-
lerini anlattılar ve genel kul-
rulda MDDci Yön. Kur. düşürdü.

Daha sonra yeni yapılan yö-
netim kurulu seçimlerini MDD
cilere karşı olan arkadaşlar
ezici bir çoğunlukla kazandı-
lar. Yeni Yönetim kurulu; Öğren-
ci birliğinin çalışmalarının
sosyalist işçi örgütlerle da-
yanışma içerisinde yürütecek
lerini bildirdiler.

PATRON BİR İŞÇİYİ ÖLDÜRDÜ

Hükümetin aylardan beri fındık taban fiyatlarını tesbit etmeyişi protesto etmek için Karadenizli fındık üreticileri Ordu'da büyük bir miting yapmışlardır. Miting bir AP-li olan fabrikatör Yusuf Köksal'ın evinin önünden geçen fındık üreticilerine ateş açması ve 80 yaşındaki Şahin Çavuş'un göğsünden vurulup şehit düşmesiyle kana bulanmıştır. Zenginliğine ve mensup olduğu AP-ye güvenen katil fabrikatörün ilk anda tutuklanmaması üzerine galayana gelen halk, emniyete saldırmış, gece yarısına kadar direnişine devam etmiş ve Trabzon-Samsun yolunu işgal etmiştir. Olay yerine her zaman ki gibi askeri birlikler gönderilmiş, fakat çoğu kadın olan halk yolu kapayarak askeri vasıtalara yol vermemiştir. Olayı çözüm ona yatıştırmaya gelen AP-senatörü Selahattin Acar'ı halk yuhalamış "yeter artık çektiğimiz, hükümet bizim hayatımızla oynuyor" diyerek taşlarla kovmuştur.

Mitingten sonra olayların kışkırtıcısı(!) diye 103 üretici tutuklanmıştır. Yalnız

ağır ceza mahkemesi tutuklamaları yersiz bulduğundan davalara bakmayı reddetmiştir. Esas kışkırtıcı ve hadisenin sorumlusu patronlar ve onların hükümeti olan AP-hükümetidir. Çünkü iki ay evvel Ka

ay geçmesine rağmen Demirel sözünü tutmamış ve fındık taban fiyatları tesbit edilmemiştir. Bu arada fındık tüccarları ve fabrikatörleri halktan ucuz fiata fındık alıp milyonları vurmaya başlamışlar-

radenizli fındık üreticileri başbakan Demireli ziyaret edip fındık taban fiyatlarının 890 kuruş olarak tesbit edilmesini istemişler ve başbakan da bir hafta sonra taban fiyatlarının tesbit edileceğini vaatlemiştir. Fakat aradan iki

ay geçmesine rağmen Demirel sözünü tutmamış ve fındık taban fiyatları tesbit edilmemiştir. Bu arada fındık tüccarları ve fabrikatörleri halktan ucuz fiata fındık alıp milyonları vurmaya başlamışlar-

ÇATALCADA 400 KÖYLÜ ORMAN KESİMİNE KARŞI DİRENİŞE GEÇTİ

Çatalca'nın Celep köylüleri tek geçim kaynakları olan köyün meşe ormanlığının orman işletmesi tarafından kaldırılmağı istenmesi üzerine ormanlığı işgal etmişler, köye gelen orman işletmesinin balta-çılarını ormana sokmamışlar-

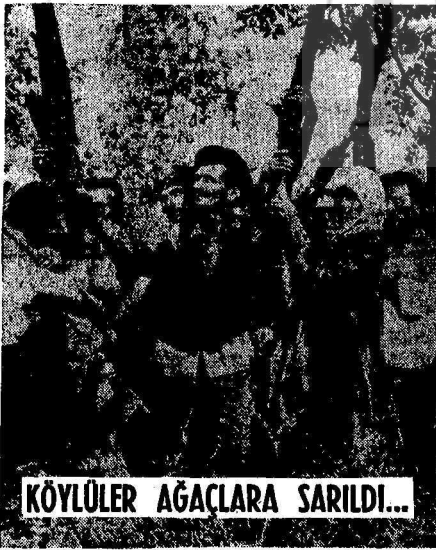
dır. Tek geçim kaynaklarının yılda ormandan hane başına el de ettikleri 20 ton kadar kömür ve odun olduğunu ve bu ormanlığın artık kendi hayatlarının bir parçası haline geldiğini söyleyen köylüler "hükümet üzerimize polis, jandarma ne gönderirse göndersin, ormandan çıkmayacağız, direneceğiz" demektedirler.

İşte köylünün, tüm halkın dertlerini düşünmeden böyle gelişti güzel karar alan, köylünün hayatına, ekmeğine kasdeden bir hükümete karşı Anadolu halkları haklı olarak baş kaldıracak ve hakkını alıncaya kadar savaşıacaktır. Burjuva hükümetinin baskısına, komonda ve jandarma jülmüne rağmen Anadolu köylüsü toprak işgaline, orman işgali ne haklı olarak devam edecek ve anayasadaki haklarını ken disini gerçekleştirecektir. İşçi sınıfının büyük savaşı köylülerin toprak mücadelesi burjuvaziye hak ettiği dersi verecektir.

DEMİREL !!!

Anayasa mahkemesinin, Demirelin suistimalleri hakkında meclisin soruşturma yapması için bir komisyon kurmasını ön gören kararından sonra Demirel ve biraderlerinin bir çok para ve kredi yolsuzlukları su yüzüne belgeleriyle çıkmaya başlamıştır. AP-Konya milletvekili Özer Ölçmen, Avrupa ekonomik topluluğu Türkiye ortaklık konseyinin 1-65 sayılı nisan 1970 tarihli Brükselden Ankara'ya Büyük Millet Meclisi başkanlığına gönderdiği faaliyet raporundan, Ortak Pazar ülkelerinin Türkiye'ye verdiği 30 milyon dolarlık kredinin 16 milyon lirasının Demireller ailesine ait yarım milyon lira sermayesi olan Ispardada ki Orma şirketine tahsis edildiğini belgelerle tesbit edilebilir, demiştir.

Çiftçi, üretici, esnaf kredi almak için banka kapıları önünde beklerken, yarım milyon liralık sermayesi olan şirketine 16 milyon liralık kredi tahsis ettirmek oturduğu başbakanlık koltuğunun suistimali degildir de, nedir?

KÖYLÜLER AĞAÇLARA SARILDI...

GERÇEK YURTSEVERLER SOSYALİSTLERDİR

G.DIMITROF

Biz sosyalistlerin yürüttüğü antifaşist mücadelenin en zayıf yanı faşizmin demagojilerini yeterince ve zamanında cevaplandırmamak olmaktadır. Hala faşist ideolojiyle mücadelede ihmalkar davranmaya devam ediyoruz. Birçok arkadaşımız, sağma lığında çoğu zaman delilige ve ran bu aşırı burjuva ideoloji sinin kitlelere yayılabileceği ne inanıyorlardı: Bu büyük bir hata idi. Kapitalizmin çöküşünün gün geçtikçe ortaya çıkması burjuva ideolojisinin de içine işlemede, onu ko şmuş bir hale getirmektedir. Ote yandan geniş halk kitlelerinin perişan durumu, halkın muayyen tabakaları nı bu çöküşün ideolojik süprün tülerine buluşmaya müsait bir hale getirmektedir.

Faşist ideoloji denen bu bulaşıcı hastalığın bu gücüne kıymet vermezlik edemeyiz. Bilakis biz herkesce anlaşılabilir açık delillerle halk kitlelerinin milli duygularına dü rüstlükle hitabetmeli ve Faşizmle geniş bir ideolojik savaşa girmeliyiz.

Faşistler kendilerini halkın mazisinde yüce ve şerefli olan her şeyin mirasçısı ve devamcısı gibi göstermek istemektedirler. Faşistler halkın bütün tarihini alt üst etmekte ve halkın milli duygularını zedeleyen her şeyi faşizmin düşmanlarına maletmeye çalışmaktadır.

Alman faşistleri, Alman nasyonsosyalist tarihçileri Alman halkının bütün değerli kişilerini faşist gibi, bütün halk ve köylü hareketlerini faşist hareketler gibi göstermeye çalışmaktadırlar.

İtalyan faşistleri Garibaldiyi, Fransız faşistleri Jan Dark'ı, Amerikan faşistleri Vaşingtonu ve Linkoln'u kendi KAHRAMAN'ları gibi göstermek istemektedirler. Bulgar faşistleri "Vasil Levski ve Stefan Karaca gibi sevimli halk kahramanlarını istismar etmektedirler.

Eğer sosyalistler, bütün bunların işçi sınıfının davasını ilgilendirmediğini sanırlarsa; emekçi kitleler önünde bugün yürüttükleri mücadeleyi halkın geçmişteki devrimci gelenekleriyle birleştirmeye çalışmazlarsa; halkın geçmişini doğru şekilde, Marksist-Leninist açıdan emekçi kitlelere anlatarak onları aydınlatmak yolunda caba sarfetmezlerse, faşist sahtekarlara meydanı boş bırakmış, onlara halkın ta

rihini istedikleri gibi değişik tirip sahteleştirme ve halkı körleştirmek imkanını vermiş olurlar.

Hayır arkadaşlar, bizi halk kımızın yalnız geleceği değil geçmişide alakadar eder. Biz sosyalistler, sadece proleteryanın iktisadi çıkarları için değil bütün emekçilerin kurtuluşu için çalışıyoruz.

Biz burjuvaların milliyetçilikten anladıkları şeyin "burjuva milliyetçiliği"nin barışmaz düşmanıyız, milli değerleri hiçe sayan bir düşünce tarzına, yani "milli nihilizm" asla taraftar değiliz. İşçileri ve bütün emekçileri proleterya enternasyonalizmi ruhunda yetistirmek görevimizdir. Fakat bunu geniş emekçi yığınlarının milli duygularına saygı duymamak demek sayanlar gerçek sosyalizmden uzaktırlar. Lenin, "milli gurura dair" adlı makalesinde şunları yazmaktadır: "Biz bilinçli işçi sınıfına milli gurur duygusu yalana mıdır? Hayır! Biz dilimizi ve vatanımızı severiz. Biz vatanımızın emekçilerinin (yani vatanımız halkının yüzde doksanının) hayat seviyesinin yükselmesi için her şeyden fazla çalışıyoruz. Çarcellatlarının, zadeganların ve kapitalistlerin güzelim vatanımıza ne büyük baskılar, hakaretler yaptıklarını görmek yüreklerimizi sızlatıyor. Milletimizin içinden bu baskılara başkaldıran devrimcilerin çıkmasından duyuyoruz.

"Biz milli gurur hisleriyle doluyuz ve bu yüzden bizi harbe sürüklemek ve Polonyada Çinde, İranda, Ukranyada gelişen demokratik hareketleri boğarak milli şerefimizi lekelemek isteyen burjuvalardan ve pomeşçiklerden (rus torak ağaları) nefret ediyoruz."

Milli gurur hakkında Lenin işte bunları yazmaktadır.

Arkadaşlar! Proleterya enternasyonalizmi tabir caizse her memleketin "iklimine alıştırılmalıdır." Böylelikle onun anatavanda derin kökler salması sağlanacaktır. Aynı ayır ülkelerde işçi hareketlerinin milli şekilleri proleterya enternasyonalizmine aykırı değildir. Bilakis, işçi sınıfının milletlerarası menfaatleri bu yoldan başarıyla müdafaa edilir.

Faşist burjuvazinin "milli menfaatleri korumak" bahanesi ile kendi halkını nasıl soyduğunu ve istismar ettiğini her yerde ve her fırsatta kitlelere ispat etmeliyiz. Fakat bununla yetinemeliyiz. Aynı zamanda sosyalistlerin ve her türlü esaret ve baskıya karşı isyan eden işçilerin HALKIN MİLLİ ÇIKARLARI İÇİN SAVAŞAN YEGANE GERÇEK SAVAŞCI olduğunu da göstermemiz lazımdır.

Proleteryanın vatan istismarcıları ile zorbalara karşı yürüttüğü sınıf savaşının menfaatleri milletin hür mesut geleceğinin menfaatlerine aykırı değildir. Bilakis SOSYALİST DEVRİM, MİLLETİN KURTULUŞU DEMEK OLACAKTIR. Ve ona en yüksek kalkınma yolunu açacaktır.

Proleterya enternasyonalizmi, yani işçi sınıfının milletler arası bir dayanışma içinde sınıf savaşlarına yürütme leri, ayrı ayrı milletlerin emekçilerinin milli ve kültürel, hürriyet uğruna yürüttükleri savaşa aykırı değil, bilakis bu milli mücadelelerin en sağlam desteğidir.

Sömürge ülkelerin, emperyalist ülkelerin ve sosyalist işçileri ve emekçileri dayanışma içinde savaşmalıdır. Emperyalist ülkelerin proleteryanın zafer yolu ancak sömürge ülkelerin milli kurtuluş hareketi ile devrimci dayanışmadan geçmektedir. Çünkü Marks'ın dediği gibi: "başka halkları ezen bir halk hür değildir."

Ezilen ülkelerin sosyalistleri, milletin yabancı boyundurugundan kurtulması uğruna fiilen savaştıklarını aynı zamanda göstermezlerse başarı kazanamazlar. Ote yandan emperyalist ülkelerdeki sosyalistler öz burjuvazinin baskısına karşı ezilen halkların kendi mukkaderatlarını tayin hakları uğruna kati bir mücadele vermezlerse emekçileri enternasyonalizm ruhunda terbiye edemezler.

Eğer biz bu ruhta mücadele edersek; kitlelere "burjuva milliyetçiliğinden" (yani her yabancı milleti düşman sayan burjuva anlayışından, "şövenizmden") olduğu kadar "milli nihilizmden" de, (yani halkın bütün milli değerlerini inkâr eden küçük burjuva anlayışından da) uzak olduğumuzu ispat edersek faşist ideolojiye karşı başarılı bir savaş vermiş oluruz.

Zamanımızda, az gelişmiş ülkeleri emperyalist boyunduruğunda tutma araçlarından biri de, SENTO, SEATO ve saire gibi askeri-politik bloklardır. Emperyalistler, sömürge sömürü cülüğünün yeni şekli olan bu bloklara, Asya ve Afrikada bir hayli devleti sokmaya mu vaffak olmuşlardır.

Emperyalistler, kurtulan halklara karşı mücadelelerinde, bu memleketlere karşı devrim ihracından da, onların iç işlerine silahlı karışmalarından da çekinmemektedirler. 1956 yılında İngiliz-Fransız-İsrail emperyalistlerinin Birleşik Arap Cumhuriyetine, Amerikan emperyalistlerinin 1961 de Küba ya, yine Amerikan emperyalistlerinin kışkırtma ve yardımlarıyla İsrailin 1967 de Arap memleketlerine saldırıları ve Amerikan emperyalistlerinin Vyetnam halkına karşı devam ettirdikleri iğrenç harb, bunların en açık örnekleridir.

Emperyalistler, halkları birbirlerinden ayırmak, demok rasi ve ilerici cephelerini zayıflatmak, bu suretle de kendi hakimiyetlerini sürdürmek için milliyetçilik gibi laflarla en gerici silahlara dört elle sarılmaktadırlar. Burjuva milliyetçiliğinin her türlü belirtisine karşı amansızca mücadele eden marksizm-leninizm ve bilimsel sosyalizm, başka milletlere hükmetmiş veya hükmeden milletlerin milliyetçiliği ile (yani devlet sınırını genişleterek büyük devlet meydana getirme şovenizmi ve ırkçılıkla) zulüm altında yaşamış milletlerin milliyetçiliği arasında fark yapılmasını istemektedirler. Bir milletin başka bir milleti hakimiyeti altına alması fikrini aşılıp yayan büyük devlet şovenizmi ve ırkçılık ideolojisi, şüphesiz ki, gerici bir ideolojidir ve bilimsel sosyalizm tarafından tamamiyle reddedilmektedir. Zulüm altında kalmış milletlerin milliyetçiliği ise, bağımsızlık uğrunda emperyalizme karşı mücadele elemanlarını taşıdığından ilerici bir ideolojidir ve bu yüzden de proleterya tarafından desteklenmektedir. Vila dimir İliç Lenin bu konu ile ilgili olarak şunları yazmıştır: "Baskı altındaki bir millete görülen her burjuva milliyetçiliğinin zulme karşı genel demokratik muhtevası vardır. Ve biz, işte bu muhtevayı kayıtsız şartsız

EZİLEN HALKLARIN MİLLİYETÇİLİĞİ, BAĞIMSIZLIK UĞRUNA EM-PERYALİZME KARŞI OLDUĞU İÇİN İLERİCİ BİR İDEOLOJİDİR. DEVLET SINIRLARINI GENİŞLETMEK GİBİ ŞÖVENİZM VE İRKÇİLİK, GERİCİ BİR İDEOLOJİDİR.

sız desteklemekteyiz." Örneğin, çağımızdaki Asya ve Afrika memleketlerinden birçoğunun milliyetçiliğindeki ilerici eğilim, onların emperyalizm ve sömürgeciliğe, feodalizm artıklarına ve geri kalmışlığa karşı mücadelelerinde belirtmektedir, bu mücadele sırasında, milyonlarca köylü yığını olmak üzere halkın bilinci uyanmaktadır.

Diğer taraftan, milliyetçilik, demokratik muhtevasını kaybetmek ve büyük devlet şovenizmine ve ırkçılığa dönüş-

mek tehlikesini de daima kendinde saklamaktadır. Bu yüzden sosyalistler, baskı altındaki halkların milliyetçiliğindeki kurtuluş eğilimlerini desteklerken, bir taraftan da, bütün ırk ve milletlerin emekçileri arasında dostluğu ve uluslar arası dayanışmayı kuvvetlendirerek, proleterya enternasyonalizmini bilinçlendirmektedirler. Her toplumsal harekette sınıf savaşının sonuç belirleyici kesin bir rol oynadığını ispat eden, bütün ülkelerin emekçilerini birleşmeye çağırarak marksist-leninistler bu alandaki çalışmalarıyle burjuva milliyetçiliği ideolojisini etkisiz bırakmakta ve halk yığınlarının bilincine proleterya enternasyonalizmini yerleştirmektedirler.

SOSYALİZM SÖZLÜĞÜ

Burjuva Milliyetçiliği: Yabancı milletlere "düşman" gözüyle bakarak burjuva ideolojisi. Amacı milli hudutlarla korunan bir milli pazar vasıtasıyla yabancı milletlerin burjuvazisinin rekabetinden korunmak, ve gücü yettiği ölçüde iktisaden zayıf milletleri ezerek onları sömürmektir. Emperyalistler sömürgecilerini yağmalamalarını bu yoldan haklı gösterirler!

Ezilen ülkelerde "burjuva milliyetçiliği" milli pazarların emperyalizm tarafından yağmalanmasına karşı çıktığı ölçüde gerçek yurtseverlerin MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞINA yardım eder; fakat diğer ezilen milletlerle dayanışmaya girilmesine karşı çıktığı için antiemperyalist güçleri böler, emperyalistlerin ekmeğine yağ sürer.

"Burjuva milliyetçiliğinin" bütün yabancı milletlere karşı SALDIRGAN bir düşmanlık güden aşırı şekline "şovenizm" denir.

Yurtseverlik: Vatanını sevmek, milletin gelişmesi için çalışmak, kendi halkının ilerici hareketlerinden milli gurur duymak temeline dayanır. Yurtseverlik geniş emekçi halk kitlelerine dayanır, çünkü emekçilerin menfaatleri daima vatanın ve milletin çıkarları ile aynı yöndedir. Yurtseverlik "burjuva milliyetçiliği" ile karıştırılmamalıdır. Diğer Milletlere düşman gözüyle bakarak "burjuva milliyetçiliği"

nin aksine, yurtseverlik "YURTTA SULH-CİHANDA SULH" anlayışına dayanır, diğer milletlerin bağımsızlığına saygı duyar.

Ezilen ülkelerin emperyalizme karşı verdikleri "MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞLARI" bu yurtseverlik anlayışında yürütülür.

Yurtseverlik "proleter enternasyonalizmi"nin karşıtı değildir. Aksine, ezilen ülkelerin Kurtuluş savaşlarında en yakın müttfikleri milletlerarası işçi hareketleri ve sosyalist devrimlerdir.

Proleter enternasyonalizmi:

İşçi ideolojisinin temel prensibi. Bütün dünya işçilerinin ortak amaçlar için, milletlerarası dayanışma içinde sınıf savaşlarını yürütmeleri. Ortak amaçlar, kapitalizm ve emperyalizmin yenilmesi, bütün milletlerin politik ve iktisadi bağımsızlıklarını elde etmelerini, dünya barışı ve sosyalizmdir. Emekçi halkların arasında geniş bir dostluk ve milletlerarası dayanışmanın gerçekleşmesinde, en devrimci sınıf olan işçi sınıfı önderlik eder. Bu önderlik sosyalist işçi partileri yönetiminde gerçekleştirilir.

Proleter enternasyonalizmi yurtseverliğe karşı değildir; aksine, enternasyonalizm milli bilinci, yurtseverliği, milli gururu teşvik eder ve geliştirir; ezilen milletlerin MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞLARINI sonuna kadar destekler.

TİP Genel Başkanının Muhtırası

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Saban Yıldız, 6 Temmuz 1970 günü Cumhurbaşkanlığı Cezaevi'ne, İstanbul - Kocaeli Bölgesindeki işçi direnişini, Güney Doğu Anadolu'daki komando hareketlerini ve gençlik olaylarını ele alarak Türkiye'deki genel durumun bir tahlilini ve Türkiye İşçi Partisi'nin ivedilikle alınması zorunlu tedbirler konusundaki önerilerini kapsayan aşağıdaki muhtırayı vermiştir.

İşçi Direnişi Ayaklanma değildir

Bu noktada şu hususu da önemle belirtmek isteriz. Kocaeli ve İstanbul'da yeralan olayları iktidarın bir «ayaklanma» olarak tanımlaması külliyen yanlıştır. Ayaklanma, silâhsız bir protesto yürüyüşü ile yapılmaz. Olaylar, güvenlik kuvvetlerinin ölümlü ve isabetsiz müdahalelerine karşı tepki olarak başgöstermiştir. İşçilerden ateşli silâh kullanan, kurşun atan olmuştur. Emniyet kuvvetleri ise bunu mükerrem yapıp, üç kişi vurularak ölmüş, birçok sayıda işçi de kurşun yarası almıştır.

Sıkı Yönetim İlanı Hukuka Aykırı ve İsabetsiz Bir Karardır.

Bir ayaklanma mevcut olmadığına göre

ayaklanma gerekçesine dayanılarak verilen sıkı yönetim ilanı kararı hukuken mesnetsiz ve isabetsiz bir karardır. Ayrıca, Partimizin İstanbul İl Merkezi ile bazı ilçe merkezlerine Sıkı Yönetim Komutanlığı emriyle girilmesi, ve il merkezinde o sırada bulunan dokuz partilinin alınıp götürülmesi Anayasal demokratik rejimi özünden zedeliyen bir harekettir.

Örfi İdare Kanunu dahi Sıkı Yönetim Komutanlığına siyasi parti merkezleri ile ilişkin olarak böyle bir yetki tanımamıştır. Yeni Anayasamız ise bu konuyu açıklığa kavuşturarak, siyasi partilerle ilgili her türlü işlemleri ve kovuşturmaları Anayasa Mahkemesine bırakmış ve onun adına ancak Cumhuriyet Başsavcılığını takibata yetkili kılmıştır.

Sendikalar Kanununda Yapılmak İstenen Değişiklik, Sendikal Hak ve Hürriyetleri Yoketmektedir.

1 — Anayasamızın 46. maddesi, bütün sendikaların serbestçe kurulmalarını ve tam bir özgürlük içinde demokratik esaslara göre çalışmalarını öngörür. 274 Sayılı Kanunu tadil tasarısı ise bu serbestliği ve sendikaların demokratik niteliğini büyük ölçüde ortadan kaldırmaktadır. Federasyon ve Kon-

federasyonların kuruluşu için ilgili işkolunda çalışan işçilerin en az 1/3'ünü temsil etmeleri şartının kabulü ve işkolunda toplu sözleşme yapma hakkının bu temsil yeteneğini halz

2 — Söz konusu tasarının, Anayasaya olduğu kadar, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi, Milletlerarası Çalışma Teşkilâtının Anayasası, 98 numaralı Milletlerarası Çalışma Teşkilâtı Sözleşmesi, Avrupa Sosyal Yasasının temel ilkeleri ve teamüle de aykırı olduğu yetkili bilim adamlarınca açıkça belirtilmiştir.

3 — Yeni tadil tasarısı önemli demokratik kurumlar olan işçi birliklerini ortadan kaldırmaktadır. Ayrıca, üyelikten ayrılmayı güçleştiren, işçiye mali külfetler yükleyen kötü kullanılmaya açık bir usul getirmekte, dolaylı yoldan üyelikten ayrılmaya serbestliğini kısıtlamaktadır.

Komando harekâtı

Komando Harekâtı, Normal Bir Kacak Silâh ve Suclu Arama Olayı Değildir. Bu Çeşit Usullerle Yürütülmesinin Sebebi Bu Bölgedeki Yurttaşların Etnik Özellikleriye, Bu, Anayasaya Aykırı Bir Tutumdur.

TÜRKİYE'DE FAŞİZM !

Demirel iktidarının, işçilerin anayasada saptanmış sendikal haklarını kaldırmak isteği karşısında, türk işçisinin haklı eylemi, işbirlikçilerin büyük bir panige kapılması na sebep oldu. Eylem, "ayaklanma" devlete karşı hareket" olarak adlandırıldı. İstanbul ve Kocaelinde sıkı yönetim ilan edildi. Askeri yönetimin gölgesinde işçinin direniş gücünü kırmaya çalışan iktidar, "asiler ayaklanmaya devam etmeyi düşünüyor" gerekçesiyle, sıkı yönetimi 2 ay daha uzattı.

Aslında, işçinin haklı direnişi her aldığı kararla anayasaya karşı gelen, anayasadaki belirtilmiş hakları ortadan kaldırmaya çalışan ve anayasaya karşı her zaman asi bir yönetime karşı bir protesto idi. Dolayısıyla, tam anlamıyla, anayasayı koruma eylemiydi. Bütün bunlara rağmen sıkı yönetime gitme kararı, uzun bir süreden beri yurdumuzda tezgahlanmaya çalışılan faşizmin en belirgen örneklerinden biridir. Faşist Franko ispanyası anlamında bir "sendikacılığa" karşı yönelen demokratik bir eyleme, maalesef, bazı maşa "paşa" ların da yardımıyla, faşistçe bir tedbir alınmıştır. Tedbir anayasa dışıdır. Zira, Anayasa hangi hallerde sıkı yönetim ilan edileceğini saptamıştır.

Mad. 134:

Savaş hali, savaşı gerektirecek bir durumun başgöstermesi, ayaklanma olması veya vatan ve cumhuriyete karşı kuvvetle ve eylemlilerle bir kalkınma olduğunu gösterir kesin delillerin meydana çıkması sebebiyle, bakanlar kurulu... sıkı yönetim ilan edebilir..

Durum bu kadar açık iken, bozuk düzenin elebaşları sıkı yönetim kararıyla, orduyu işçi sınıfına karşı çıkarma niyetlerini açıkça ortaya koymuşlardır. Sıkı yönetimin sapık iktidar lehine işlediği meydandır. Fabrikalar, direnişe katılan işçileri teker teker tespit ederek rahatça işlerinden çıkarmaktadırlar. İşten çıkarılan işçi sayısı 500 ü geçmektedir. Tutuklanan işçiler avukatlarıyla görüşürler, mahkemeye hazırlanan avukatlar dahi bürolarabaskın yapılarak tutuklanmışlardır. Bu da, sıkı yönetim ve onun mahkemelerinin demirel iktidarından yana bir tutum içinde olduğunun en açık bir delilidir.

Oysa ki, sıkı yönetimin pašaları da, 27 Mayıs'ı meydana getiren ve onun meydana getirdiklerini korumakla yükümlü ordunun fertlerinden olduklarına göre, anayasaya uymak zorundadırlar. Sapık iktidar adına - işçi sınıfına karşı - atılan her adım, ordunun devrimci karakterine aykırı düşecek ve buna önyak olanlara da, altından kalkamayacakları tarihi bir sorumluluk yükleyecektir. Tarihin çarkını, kimse, geriye çevirmeyi başaramayacaktır. Bu iktidar da başaramayacaktır. En doğru yol, halk'a, emekçi kitlelere destek olmaktır..

TTO'NIN BASINA AÇIKLAMASI

28 haziran tarihinde Berlinde gazetemizi satarken üzerimize saldıran kışkırtılmış bir grubun çıkarttığı hadisenin yankıları hala Alman ve Türk basınında devam etmektedir. Çok kere yanlış kasıtlı, kışkırtıcı olarak yapılan bu yayınlar vatandaşı yanlış yorumlara götürceğinden TTO yönetim kurulu olaya açıklık getirmek için basına aşağıdaki açıklama yapılmıştır:

"Federasyonumuzun yayın organı olan Türkiyede Kurtuluş gazetesini her pazar Berlinde Türk filmi oynatan sinemaların önünde satıyoruz. 28 haziran tarihinde arkadaşlarımız yine gazete satmak ve istanbuldaki olaylarla ilgili bildirimizi dağıtmak için sinemaların önüne gittiler. Kottbusser Tordaki sinemanın önüne giden arkadaşlarımıza, elleri bıçaklı ve sopalı sağcı ve nurcu olan bir derneğin üyeleri saldırdılar. Arkadaşlar önce etraflarını saran 100 den fazla kişiye gazetenin ve bildirimini mahiyetini anlatıp fikir hürriyeti olduğunu herkesin fikrini demokratik ortamda yayabileceğini izah ettiler. Kaba kuvvetin fikir mücadelesinde yeri olmadığını anlattılar. Fakat önceden doldurulmuş ve kışkırtılmış ağza alınmayacak küfürlerle bıcağı ve sopalarını çekip saldırmaya geçtiler. Karşıda bulan dernek lokalinden kucak dolusu so-

palar getirilip dağıtıldı. Arkadaşlarımız kendilerine bire beş bire on savundular. Olay yerine gelen polis olaya katılanları ve kışkırtıcıları tutukladı! Onlar şimdi mahkemede hesap vereceklerdir.

Biz şurasını gayet iyi bilmekteyizki, arkadaşlarımızın üzerine saldıranlar kışkırtılmış bilinçsiz vatandaşlardır. Bunları kışkırtan sağcı ve nurcu derneğin üyesi Kenan Parlardır. Kenan Parlara çıkarttığı iki bildiriyle tamamen olayın sorumluluğunu üzerinde taşımaktadır.

Biz Türk Toplumcuları olarak amacımızın işçi ve köylülerin, elinin emeğiyle geçinen insanlarının hakkını korumak ve bu yolda savaşmak olduğunu belirtiriz. Biz en yüce değer emek olduğuna inanır başkalarının emeğini çalan parazitlere karşı çıkarız. Prensibimiz Yurtta sulh-cihanında sulhtur. Bu yüzden yurdumuzu bir yandan harp tehlikesine atan, bir 3. dünya harbinin ileri karakolu ve atom harmanı haline getirmek isteyen, öte yandan Türk halkının emeğini ve yurdumuzun tabii zenginliklerini çalan emperyalizme karşıyız.

Örgütümüzün bu amaçla yürüttüğü çalışmalarında menfaatleri zarar çevreler bilinçsiz vatandaşları kışkırtmaktadır. Bilinçsiz vatandaşlarımızı aldatan yurt içindeki ve yurt dışındaki bazı kişi-ler kişileri çeşitli yollardan

Türk işçisinin emeğini çalarak geçinen, yurda hiç bir faydası olmayan asalaklardır. Emperyalizmi ile iş birliği içinde olan bu çevreler bile bile Türk vatanını ve halkına ihanet etmektedirler. Bunlar her kılığa girerler. Nurculuk adı altında vatandaşlarımızın dini, Turancılık adı altında milli hislerini istismar etmektedirler.

Vatandaşlar, nurculuğun bizim dinimizle müslümanlıkla hiç bir ilgisi yoktur. Nurculuk Allahın resulu olarak Saidi Nursiyi kabul eder ve ondan Bedi üz zaman duye bahseder. Bizim dinimizde ise Hazreti Muhammetten sonra başka peygamber gelmemiştir ve gelmeyecektir.

Turancılığın ise gerçek Türk yurtseverliği ile en ufak bir ilgisi yoktur. Turancılar vatandaşlarımızı, sen lazsın, sen Kürsün, sen çerkessin diye böler. Doğu Anadolu'da yaşayan halkları vatandaş olarak kabul etmez, onları çeşitli baskılarla sindirmek hatta yok etmek isterler. Üstelik insanları böyle ayırmak dinimiz olan müslümanlığa aykırıdır.

İşte bu nitelikteki kişilerin kışkırttığı bilinçsiz vatandaşlar gazeteyi satan arkadaşlara saldırdı. Biz toplumcuların en kuvvetli silahımız fikirlerimizdir. Doğruyu ve inandırıcıyı doğru buluruz ve inandırıcıyı doğru buluruz. Hiç bir kuvvet gerçeklerin ortaya çıkmasını önleyemez. Kaba kuvvet kendi fikirlerine güvenemeyen kişilere mahsustur. Bu böyle biline...

türkiyede işçi ve sosyalist hareketleri

İkinci Meşrutiyet devriminden sonraki işçi grevleri

Osmanlı gazeteleri, Bulgaristandaki grev hareketleri hakkında da bol bol haberler yayınlıyorlardı. Türkiyede ve komşu memleketlerde yapılan grevler, gazeteleri bir hayli meşgul ediyordu. „İkdam“ gazetesi, 16 eylül 1908 tarihli sayısında yayınladığı „Grevler ve neticeleri“ başlıklı bir yazısında, grevlerin âdeta bir „Salgın hastalık“ halini aldığını belirtiyor ve şöyle diyor: „İki ay evveline kadar, sahaif-i matbuata (gazete sayfalarına) geçirilmediği için grev kelimesinin ne demek olduğu bilinmediği gibi, grev de diğimsiz hâlet, yani terk-i işgal (işleri bırakmak) dahi mecburen gayri vâki idi. Grevler âdeta bir illet-i müstevliye (salgın hastalık) halini aldı. Grev, yalnız şirketle amelce arasında tahaddüs eden (meydana gelen) bir ihtilâf (enlaşmazlık) olmakla kalmaz. Memleketin ahval-i iktisadiyesi üzerine de tesir yapar.

Bundan maada memleketimizde mevcut cesim sanayi, ecnebi sermayeleriyle vücuda gelmiştir. Demek ki, grevler, dolayısıyla, itibâr-ı mâlîmiz üzerinde tesir icra eder. Şirketlerin hisse senedatı düşer.“

Zonguldak kömür havzasında da büyük bir grev patlak verdi. Böylece, demiryollarında, maden ocaklarında ve limanlarda çalışan işçiler grev halinde bulunuyorlardı. Liman işçilerinin grevi yüzünden, vapurlar limanlarda boş duruyor, kömür taşıyamıyorlardı. Liman işçileri, kömür taşıma işinin tamamiyle durması için 15 lokomotif bozmuşlardı. Zonguldak kömür havzasının Ereğli kömür ocaklarını işleten fransız kumpanyası ve diğer yabancı kumpanyalar, Osmanlı hükümetine başvurarak, grevi bastırmak için asker göndermesini rica ettiler. Bunun üzerine Zonguldak'a asker yollandı.

Aydın demiryolu hattındaki grevler de bir lokomotif durdurarak yoldan çıkardılar. Öte yandan İzmirdeki Punta (şimdiki Alsancak) istasyonunda depolar yakıldı. Candarmaların işçiler arasında çarpışmalar oldu. Bu olaylar üzerine İzmir ve Aydın tüccarları hükümete telgraf göndererek, grev yüzünden ticaretin altüst olduğunu, satın alınan köy iktisadiyatı mahsullerinin, bilhassa incirlerin, buldukları yerlerde çürümekte olduğunu bildirdiler. Bazı tüccarlar, tirenler işlemediği için, satın aldıkları malları deve kervanlarıyla taşımak zorunda kaldılar.

İstanbulda, Boğaziçinde sefer yapan „Şirket-i Hayriye“ kumpanyasının vapurlarında çalışan makinistler, kaptanlar ve işçiler grev halindeydiler.

Tekstil ve tütün sanayiinde çalışan işçiler de grev ilân etmişlerdi. Adanadaki grevler, birkaç pamuk tekstil fabrikasını ellerine geçirdiler, İstanbuldaki tramvay işçileri de grev yapıyorlardı.

Bu olaylar karşısında yabancı kumpanyalar ve hükümet, grevcilerin aralarını açmaya çalıştılar. Meselâ, „Şirket-i Hayriye“, vapur kaptanlarıyla makinistlerin isteklerini kabul etti ve onlar da grevden vazgeçip işlerine döndüler. Fakat işçilerin istekleri reddolundu. Bu durum karşısında vapur işçileri grevlerine devam ettiler. Kumpanyanın Şirketteki müdüriyet binasının abluka altına alarak, memurların dışarı çıkmalarına müsaade etmediler. Şirket müdürünün istifa etmesini istediler.

Anadolu — Bağdat demiryolu işçileriyle memurlarının toplu halde giriştikleri greve son verilmesi için kumpanyanın genel müdürü Hlinker, işçilerle memurların ücret ve aylıklarına bir miktar zam yapılacağını vaadetti. Fakat, aradan birkaç gün geçtikten sonra, Berlin'den zam isteklerinin kabul edilmediğini ileri sürerek, sözleşmeyi imzalamadı. O sırada memurlar arasında grev kırıcılar ortaya çıktı. Bunlar, greve son verilmesini, isteklerin „normal yoldan“ yapılmasını teklif ettiler. Fakat işçilerle küçük memurlar greve devam edilmesinde ayak dirediler. Bunlardan 900 kişilik bir grup Ticaret ve Nafia nazırlığına (Ticaret ve Ulaştırma Bakanlığına) bir dilekçe vererek, bütün grevcilerin isteklerinin yerine getirilmesinde ısrar ettiler. Fakat, memurlardan bir kısmı grevden vazgeçerek işlerine döndü.

Yabancı kumpanyalar, memurlardan bir kısmının isteklerini kabul etmediği suretiyle grevcilerin arasını açma manevrasına sık sık başvurular. Aynı zamanda, türk işçilerle hristiyan işçilerin arasını açmaya da çalışıyorlardı.

Öte yandan hükümet, yabancı kumpanyaların isteklerine uyarak, grevcilere karşı askeri kuvvet kullanıyordu. Askerler, demiryolları istasyonlarını, telgrafhaneleri işçilerin elinden alıyor, ele geçirdiği işçileri de hapsediyorlardı. Zonguldak kömür havzasında, Ereğli kömür ocaklarına, Balıca ma-

SIMENS'DE TÜRK İŞÇİSİ KIYIMI

Siemens işletmelerinin buzdolabı ve çamaşır makinesi yapan, Siemens-Hausgärte-werk fabrikası, son günlerde türkiyeden yıllık mukavelelerle getirdiği türk işçilerinin büyük bir kısmını çalıştıramayacak durumda olduğunu bildiren, mukavele hükümlerine aykırı harekete girişmiştir. Sebep olarak, fabrika retiminin iç ve dış pazarlar da artık gereken ilgiyi göremediği ve mallarının sürümünde karşılaşılan zorluklardan ötürü, depolardaki ihtiyat malların gittikçe artarak 3-4 misline çıktığı ve böyle

ce üretimin azaltılması yoluna gidileceği söylenmektedir. Bu durumdan zarar gören türk işçilerini, fabrika müdürlüğü önce Siemens'in diğer işletmelerine zorla göndermeye kalkmış fakat gerek işçilerin direnmesi gerekse de sendikaların karşı koyması üzerine, bu kez de, daha yeni gelmiş işçileri işten çıkarmaya başlamıştır. Bazı işçiler, Siemens'in başka fabrikalarında "aynı ücretle" çalışmayı kabul etmişlerse de, gittiklerinde, kendilerine daha düşük ücret teklif edilmesi üzerine

bu haksızlığı kabul etmeyerek geri dönmüşlerdir. Diğer taraftan, türk kadın işçilerimizden bir gurup, direnişe geçerek, fabrikaya mukaveleli olarak geldiklerini, iş verilmeye kadar fabrikada oturacaklarını ve hiç bir yere gitmeyeceklerini firmaya bildirmişlerdir. Sendika duruma el koymuştur. Görüşmeler devam etmektedir. Bu arada, işten çıkarılmak istenen türk işçileri, bir komite kurmuşlar ve kanuni haklarını kullanarak sonuna kadar direneceklerini açıklamışlardır.

SIMENS'DE TÜRK İŞÇİLERİ

KARDEŞLER!!!

DİRENİYOR

Ocak ayından beri mukaveleyle Siemens'in Gartenfeld'deki çamaşır makinası fabrikasına gelen 200 Türk kadın ve erkek işçi, işverenin işler kötü gidiyor nedeniyle Siemens'in başka firmalarına gönderilmelerine razı olmayıp direnmektedirler. İşçiler, kendi aralarında kurmuş oldukları komitenin vasıtasıyla yayınladıkları bildiri ile zor durumlarını kamuoyuna duyurmuşlardır.

Fakat ne yazık ki bu günkü T.C.ni temsilen Berlin'de bulunan konsolosluk ve işçilerin dertleriyle uğraşmak için görevli sözümona işçi ateşesi bu durum karşısında tamamen Siemens patronlarının tarafını tutarak işçilere; "gösterilen yerlerde çalışmak mecburiyetindedir, yoksa sizi Türkiye'ye gönderecekler" diyerek işçileri tehdit etmiştir. Buna karşı olarak işçiler, bize iş ve lojman bulun çünkü bu sizin görevlerinizden biridir diyerek diretmişlerdir.

Bunlara kulak asmayan konsolosluk daha sonra işçileri baskından kovmuştur. Kendi kaderlerine terk edilen işçiler, aralarına kadın işçileride katarak bir direnme komitesi kurmuşlardır. Direniş komitesinin yayınladığı bildiri aşağıdadır

Son günlerdeki olayları duymayan kalmamıştır. Aslında buna bir nevi işçi kıyımı da nebilir. 320 kişinin ismi listelere alınmıştır. Bölük bölük başka firmalara satılmak üzere bu 320 kişi gizli elatından satışa çıkarılmıştır. İlk parti işçiler, Siemens'in başka bir fabrikasına, 321 DM. gibi çok düşük bir saat ücretiyle yeniden kontrat imzalatılıp gönderilmişlerdir. İkinci parti ise kadın işçileri hedef almıştır. Bilinçli olan bacılarımız yeni iş yerini ve ücreti görünce, kanuni direnme haklarını kullanarak tekrar eski iş yerlerine döndüler.

Hepinizin bildiği gibi bu bacılarımız, günlerce yemekhanede, personel büro kapılarında oturarak, direnmelerini devam ettirirler. Bunların haklı direnişine karşı şaşırarak fabrika idarecileri ne yapacaklarını bilmedikleri için, kadın işçilerimizi, ücretleri ödenmek şartıyla şimdilik, çözüm yolu buluncaya kadar Heimland (Yurtlarda) kalmalarını kendi çıkarları için ilk ted

bir olarak ön görmüşlerdir.

Bilindiği gibi bu Fabrikanın yıllık çamaşır makinası imalatı 450 bindir. Bizlere ya pılan devamlı baskı neticesinde akort sayısını arttırarak 6 ay içerisinde 318 bin makina imal ettirmeyi başarmışlardır. Geriye kalan 132 bin makinayı bugünkü normal işçi sayısının üçte birine yaptırmayı planlamışlardır.

İşte bunun içindir ki bizleri başka Fabrikalara düşük ücretlerle satma yoluna gidiyorlar. Son altı ay için, biz 300'ü fazla işçiyi başka Fabrikalara satmakla, bizlere üdiyeceği 25 milyon 600 bin DM böylece işçi azaltmaktan dolayı kâr olarak firmaya kalmış oluyor.

İŞÇİ KARDEŞLER !

Bizlere düşen vazife, kamu ni direnme hakkımızı kullanarak bir köle gibi başka bir fabrikaya düşük ücretlerle satılmamıza karşı çıkmak, DİRENMEK ve BİRLEŞMEK mecburiyetindedir.

Siemens Türk İşçileri
Direnme Komitesi

Türkiye'de KURTULUŞ onbeş günlük işçi gazetesi - sayı : 12
Sahibi: Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu Sorumlusu Metin Gür
Yazışma adresi: Türkiye'de Kurtuluş-TTO, 1-Berlin 21 Bandel str. 1
Fiatı: 60 kuruş -20 pfennig -Yıllık Abone 20 T.L. -6 DM
Baskı: Verlag-Druck West-Berlin, 1-Berlin 31, Pfalzburger str. 20